

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 57/05
02.11.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Nede Antonić i Ljubice Milutinović, članova veća, u pravnoj stvari tužioca "AA", koga zastupa AB, advokat, protiv tuženih BB i VV, koga zastupa BV, advokat, radi naknade štete, vrednost spora 68.444,00 dinara, odlučujući o žalbama tuženih izjavljenim na presudu Okružnog suda u Subotici P. 2/03 od 26. oktobra 2004. godine, u sednici veća održanoj 2. novembra 2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE presuda Okružnog suda u Subotici P. 2/03 od 26. oktobra 2004. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Ožalbenom presudom, stavom prvim izreke odlučeno je da se usvaja tuženi zahtev i obavezuju tuženi BB i VV da tužiocu Savezu organizacija kompozitora Jugoslavije iz Beograda isplate solidarno iznos od 68.444,00 dinara sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i to na iznos od 26.000,00 dinara počev od 29.1.2001. godine, na iznos od 25.500,00 dinara počev od 31.1.2002. godine, a na iznos od 16.944,00 dinara počev od 14.10.2002. godine do konačne isplate, sve to u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja, stavom drugim izreke iste presude obavezuju se tuženi da tužiocu solidarno isplate troškove parničnog postupka u iznosu od 40.700,00 dinara u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja.

Protiv prvostepene presude blagovremeno su izjavili žalbe tuženi pobijajući istu iz svih zakonskih razloga, obrazlažući kao u žalbama.

Ispitujući prvostepenu presudu u smislu člana 365. Zakona o parničnom postupku drugostepeni sud nalazi da su žalbe osnovane.

Ožalbena presuda zahvaćena je bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 14. Zakona o parničnom postupku obzirom da razlozi o odlučnim činjenicama na kojima se presuda zasniva su nejasni i nerazumljivi, u pojedinim delovima protivrečni a zbog kojih nedostataka se ne može ispitati.

Ujedno, pobijana presuda zasnovana je na pogrešnoj primeni materijalnog prava zbog čega je činjenično stanje ostalo nepotpuno i nepravilno utvrđeno.

Naime, nižestepeni sud utvrđuje da su tuženi u periodu od 1.11.1999. godine do 31.8.2002. godine neovlašćeno bez zaključenog ugovora o plaćanju naknade sa tužiocem, javnim izvođenjem muzičkih dela živom muzikom u ugostiteljskom objektu i to tuženi BB kao vlasnik "GG" a tuženi VV kao zakupac objekta u kome svoju delatnost obavlja "GG" a čiji je vlasnik prvotuženi BB tužiocu naneli štetu u dosuđenom iznosu a povredom člana 19. i 27. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima i to o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava, pa su odlučili kao u pobijanoj presudi.

Ovakav činjenični i pravni zaključak nižestepeni suda se za sada ne može prihvatiti.

Iz nađenog stanja u spisu proističe da je tuženi BB vlasnik nepokretnosti DD i da je u tome objektu obavljao ___ delatnost kao vlasnik "GG" sve do ___ godine kada je pravnosnažnim rešenjem Opštine Subotica od 3.10.1996. godine upisano u registar radnji Opštine Subotice odjava ove radnje. Nadalje, iz spisa proističe da je tuženi VV sa "ĐĐ" 1.11.1998. godine zaključio Ugovor o radu sa nepunim radnim vremenom od 20 časova nedeljno, zatim Aneks toga ugovora od 1.8.1999. godine sa punim radnim vremenom od 40 časova nedeljno, potom da je sa istim preduzećem 1.7.2002. godine zaključio Ugovor o radu na neodređeno vreme počev od 1.7.2002. godine a da je rešenjem o raspoređivanju radnika od 1.7.2002. godine raspoređen na poslove radne zadatke poslovođe R 987 "GG" sa nepotpunim radnim vremenom 20 časova nedeljno. Dana 28.10.1998. godine tuženi VV sa "ĐĐ" zaključio je ugovor o pribavljanju i ulaganju sredstava građana kojim se tuženi VV pojavljuje u ulozi pribavljača sredstava – ulagača, a "GG" kao mešovito preduzeće DOO za obavljanje poslova ___. Istim ugovorom utvrđeno je da je novoosnovana poslovna jedinica "GG", a Ugovorom o poslovno-tehničkoj saradnji zaključenim između istih stranaka 1.7.2000. godine da se istim osniva nova poslovna jedinica preduzeća koja nosi naziv "GG" a da su ugovorne strane partneri povodom udruživanja rada i sredstava i po tom osnovu sticanja dohotka.

Članom 19. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima određeno je stavom 1. da autor ima pravo na ekonomsko iskorišćavanje svog dela kao i dela koje je nastalo preradom njegovog dela, a stavom 2. za svako iskorišćavanje autorskog dela od strane drugog lica autoru pripada naknada ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

Iz ovoga sledi da povredu ovog imovinskog prava može počinuti samo ono lice koje bez ovlašćenja ekonomski iskorišćava tuđe autorsko delo.

Kako nižestepeni sud nije cenio citiranu pismenu dokumentaciju koja se nalazi u spisu ove pravne stvari, a na koju tuženi i ukazuju žalbama, i od koje zavisi materijalno – pravni odnos stranke prema predmetu spora – stvarna (pasivna) legitimacija, to je prvostepenu odluku valjalo ukinuti.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti ukazane propuste i nedostatke tako što će u svemu postupiti u smislu ovog rešenja, pouzdano utvrditi u kome se materijalno-pravnom odnosu tuženi nalaze prema predmetu spora, pa tek potom ponovo odlučiti o postavljenom tužbenom zahtevu pravilnom primenom materijalnog prava.

Sledstveno iznetom Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ovog rešenja a u smislu člana 369. Zakona o parničnom postupku.

Kako odluka o troškovima parničnog postupka zavisi od konačnog rešenja ovoga spora to je istu valjalo ukinuti a u smislu člana 166. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća – sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpavka

OK